

De gældende regler om fri telefon finder anvendelse både i den situation, hvor arbejdsgiveren afholder den ansattes udgifter til telefon og datakommunikation helt eller med en vis procentdel, og i den situation hvor arbejdsgiveren begrænser omfanget af sine udgifter til den ansattes forbrug af telefoni og datakommunikation ved kun at ville betale forbruget på en bestemt telefon- eller datakommunikationsforbindelse. En ansat med fri telefon kan modregne sin husstands udgifter til privat telefon og datakommunikation i det skattepligtige beløb af den fri telefon.

Hvis arbejdsgiveren imidlertid begrænser sin udgift således, at arbejdsgiveren kun vil dække arbejdstagerens udgifter op til et bestemt beløb, som arbejdsgiveren anser for at dække den ansattes erhvervmæssige samtaleudgifter, er der ikke tale om fri telefon, men om tilskud til telefon. Det betyder, at den ansatte beskattes af hele telefontilskuddet, og at der ikke er mulighed for at modregne husstandens udgifter til privat telefoni og datakommunikation i det skattepligtige beløb. Denne arbejdstager stilles således skattemæssigt ringere end den arbejdstager, der har fri telefon.

Den forskelsbehandling vil formentlig typisk ramme ansatte, der ikke har en position, som arbejdsgiveren mener berettiger dem til fri telefon, men som arbejdsgiveren alligevel ønsker skal kunne arbejde fra hjemmet via arbejdsgiverens netværk, hvorfor arbejdsgiveren dækker datakommunikationsudgifter op til et bestemt maksimum.

Dette er baggrunden for forslaget om, at begrebet fri telefon udvides til også at omfatte de tilfælde, hvor arbejdsgiveren sætter et loft over hvor store udgifter til den ansattes telefoni og datakommunikation, arbejdsgiveren vil dække.

Udvidelsen af begrebet fri telefon forventes at få flere arbejdsgivere til at betale for datakommunikation, hvorfor flere skattepligtige vil være omfattet af reglerne for beskatning af fri telefon. En følge heraf er, at flere skattepligtige vil skulle rette i den fortrykte selvangivelse for derved at modregne egne afholdte telefonudgifter. For at undgå dette ændres fri telefon fra A-indkomst til B-indkomst. Det vil ske ved en ændring af kildeskattebekendtgørelsens § 20. Omlægningen vil både for de skattepligtige og for arbejdsgiverne medføre en administrativ lettelse.

1: Gældende regler

Computer og tilbehør

Der er skattefrihed for den private benyttelse af en computer med tilbehør, der af en arbejdsgiver helt eller delvis vederlagsfrit stilles til rådighed til brug ved

arbejdet. For så vidt angår selve computeren skal der efter praksis meget lidt til for at opfylde kravet om et arbejdsmæssigt behov. Hvis der imidlertid slet ingen arbejdsmæssig begrundelse er for at stille en computer til rådighed for medarbejderen, beskattes denne af den private anvendelse af computeren. Stilles der andet udstyr til rådighed end selve computeren, og har den pågældende medarbejder ikke et erhvervmæssigt behov for udstyret, skal vedkommende ligeledes beskattes af værdien af den private anvendelse heraf.

Computeren og udstyret skal være stillet til rådighed af arbejdsgiveren. Overdrages det til eje, er den ansatte skattepligtig af udstyrets handelsværdi. I de ordninger, man kender fra praksis, hvor lønmodtagere for en periode går ned i løn, og derved helt eller delvis kompenserer arbejdsgiveren for udgifterne ved at stille computeren og tilbehør til rådighed, er det fortsat arbejdsgiveren, der ejer udstyret, eller som er forpligtet over for et eventuelt leasingelskab. Forudsætningen for skattefrihed: at udstyret alene er stillet til rådighed, er således opfyldt. Ved mange af de kendte ordninger har den ansatte ret til at købe udstyret efter f.eks. tre år. Køber den ansatte udstyret til udstyrets handelspris på dette tidspunkt, har salget ingen skattemæssige konsekvenser for den ansatte.

Fri telefon

Når en arbejdsgiver helt eller delvist vederlagsfrit stiller en telefon til rådighed uden for arbejdsstedet, er der tale om et skattepligtigt personalegode - fri telefon - der skal beskattes efter ligningslovens § 16, stk. 1 og stk. 3.

Ved fri telefon forstås enten, at telefonen er oprettet i arbejdsgiverens navn, eller at arbejdsgiveren afholder telefonudgiften eller en procentdel af telefonudgiften, d.v.s. at der er usikkerhed om, hvor stor en udgift arbejdsgiveren kommer til at bære. Fri telefon foreligger også i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren betaler telefonregningen, men hvor den ansatte betaler et forud aftalt fast månedligt beløb til arbejdsgiveren for den private brug af telefonen. Fri telefon omfatter derimod ikke de situationer, hvor arbejdsgiveren betaler den ansattes telefonregning op til et vist maksimum, d.v.s. hvor arbejdsgiveren har sat et loft over, hvor store udgifter arbejdsgiveren vil bære. I disse tilfælde foreligger der et tilskud til telefon, som skal medregnes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

En arbejdsgiverbetalt telefonforbindelse, der kan anvendes til datatransmission, f.eks. ISDN, behandles efter reglerne om fri telefon, selv om forbindelsen er stillet til rådighed ud fra en erhvervmæssig begrun-